

hele Offentlighed vilde staa som en Partitaget til den ene Side, som jeg ikke paa nogen Maade vil tage Ansvar for.

Derimod bærer jeg Ansvar for Afgørelsen, saaledes som den er truffet, og det ærede Medlem Hr. Stauning har jo nu meddelt det høje Ting, at det maa forekomme ham, at dette Ansvar er meget tungt for mig at bære. Lad mig sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at jeg interesserer mig ikke stærkt for det ærede Medlems Bedømmelse af, hvor svært dette er, ligesom jeg heller ikke antager, at det ærede Medlem i sin offentlige Færd agter at tage Hensyn til min Bedømmelse af det Ansvar, der paahviler ham, eller til min Opfattelse af Tyngden af det Ansvar, der paahviler adskillige socialdemokratiske Ordførere, deriblandt ogsaa det ærede Medlem, i Anledning af, at man ikke kraftigt vejlede Medlemmerne af Fagforeningerne forud for Urafstemningen angaaende Mæglingsforslaget af 3. Februar.

De Herrer taler om trufne Aftaler. Uden paa nogen Maade at ville godkende Paastanden om disse Aftalers Omfang og Indhold, som her er fremført, vil jeg kun sige, at disse Aftaler kan dog ikke have gaaet mod Lovens klare Ord. Med Hensyn til Ydelse af Fonden gik Aftalen ud paa, at Understøttelsernes Maksimum skulde opretholdes i Januar Kvartal i indeværende Aar, og denne Aftale er holdt. Og i Henhold til § 31, 6te Stykke, sker Nedsættelsen ganske automatisk, hvad Børnetillægget og Tillægshjælpen angaar; og Dagpengenes Nedsættelse med en Trediedel — ikke to Trediedele, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen udtalte, formodentlig ved en Fortalelse — er en fuldkommen retmæssig og lovmæssig Følge af Bestemmelserne i § 31, 5te Stykke, om, hvilken Pligt der paahviler Indenrigsministeren, naar det viser sig, at der i højere Grad lægges Beslag paa Fonden, end dens Indkomster kan bære, naar der ved Regnskabsaarets Udløb skal være en Kassebeholdning paa to Millioner Kroner. Der er henvist til det Tilsagn, som er givet i § 31, tredje Stykke, hvori siges, at til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser tilstaaes Understøttelserne som fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør eller som Tillægshjælp. Man har deri ogsaa i den givne Situation villet se et absolut Tilsagn. At et saadant skulde være givet derigennem, maa jeg absolut bestride. Tilsagnet er begrænset ved Bestemmelsen i Stykke 2, der lyder saaledes: „Bestemmelserne i § 20 finder med de Forandringer, som eventuelt

maatte blive fastsat i de i Henhold til nærværende Paragrafs 5te Stykke udstedte Regler, Anvendelse ogsaa med Hensyn til disse Understøttelser“ — det vil altsaa sige, at under Stræjke og Lockout kan der paa Grundlag af Nævnets Indstilling foretages Ændringer i de Bestemmelser om Arbejdsløsheds-hjælps Udbetaling, som findes i § 20. Der kan i Henhold til Stykke 2 i § 31 foretages saadanne Ændringer i Ydelsen af den kassemæssige Hjælp, og det er dette, som er sket paa Grundlag af en Flertals-Indstilling fra Nævnet, som efter min Opfattelse falder ganske indenfor Lovens Rammer og indenfor dens Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen omtalte udførligt Cirkulærerne af 3. Januar og 11. Februar og knyttede dertil nogle Bemærkninger om Cirkulæret af 1. Marts og det dertil knyttede Cirkulære af 2. Marts til Hjælpekasserne. Hvad Cirkulæret af 3. Januar angaar, maatte det formes i Tilknytning til de Bestemmelser, der havde været gældende paa Grundlag af tidligere Lovgivning hvad ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse angaar, idet den nye Lov først kunde træde i Virksomhed; efter at ekstraordinær Arbejdsløshed var erklæret paa Grundlag af Forhandlinger med et dertil nedsat Rigsdagsudvalg, og efter at Indstillinger var tilgaaet Ministeriet fra de Nævn, som i Henhold til Loven skulde nedsættes. Hvad Cirkulæret af 11. Februar angaar, som ordnede Reglerne for Udbetaling af Arbejdsløsheds-kassehjælpen, da har jeg i mine Bemærkninger i Gaar udtrykkelig redegjort for, at naar man fastsatte Grænsen: de to Trediedele af den paa Stedet almindelige Arbejdsløn under Hensyntagen til den fagmæssige Lønning, var det fra C-Nævnets Flertal Udtryk for, at man under de betydelige Vanskeligheder, der er inde paa Grund af den betydelige Dyr-tid, vi endnu lider under, vilde bidrage bedst muligt til at hjælpe de arbejdsløse gennem de nærmeste Maaneders Vanskeligheder; men der var derigennem ikke paa nogen Maade givet Udtryk for, at Bestemmelserne i Lovens § 31 ikke skulde tage Sigte paa den sædvanlige Lønning, som paa den paagældende Egn ydedes ikke faglærte Arbejdere.

Nu vil man nok saa meget kunne paa-staa det modsatte, det vil dog fremgaa, hvis man søger Oplysning hos de Medlemmer af den høje Rigsdag, som har deltaget i Forhandlinger af mere fortrolig Karakter om dette Punkt indenfor Udvalget, at den Opfattelse, der er min, deles af Flertallet